

TIC BRNO

Ernst Wiesner v Brně

Ernst Wiesner v Brně

Ernst Wiesner se narodil 21. ledna 1890 v Malackách na Slovensku. Architekturu studoval na Technické univerzitě a na Akademii výtvarných umění ve Vídni u architekta Friedricha Ohmanna, studia dokončil roku 1913. Během 1. světové války působil v ženijním pluku v Polsku, Dalmácii a jižním Tyrolsku, poté se vrátil do Brna, kde roku 1919 začal pracovat jako samostatný architekt. Důležitým architektonickým počinem byla například jeho budova

brněnského krematoria, realizovaná v letech 1925–30. Před nacistickou okupací uprchl Ernst Wiesner, kvůli svojí židovské národnosti, na jaře roku 1939 do Londýna, kde působil jako správce budov české exilové vlády a dohlížel na dostavbu poškozených objektů. V roce 1948 zůstal kvůli politickému vývoji natrvalo v Anglii a získal pedagogické místo na prestižní Škole architektury na Univerzitě v Liverpoolu. Ernst Wiesner zemřel 15. července 1971.

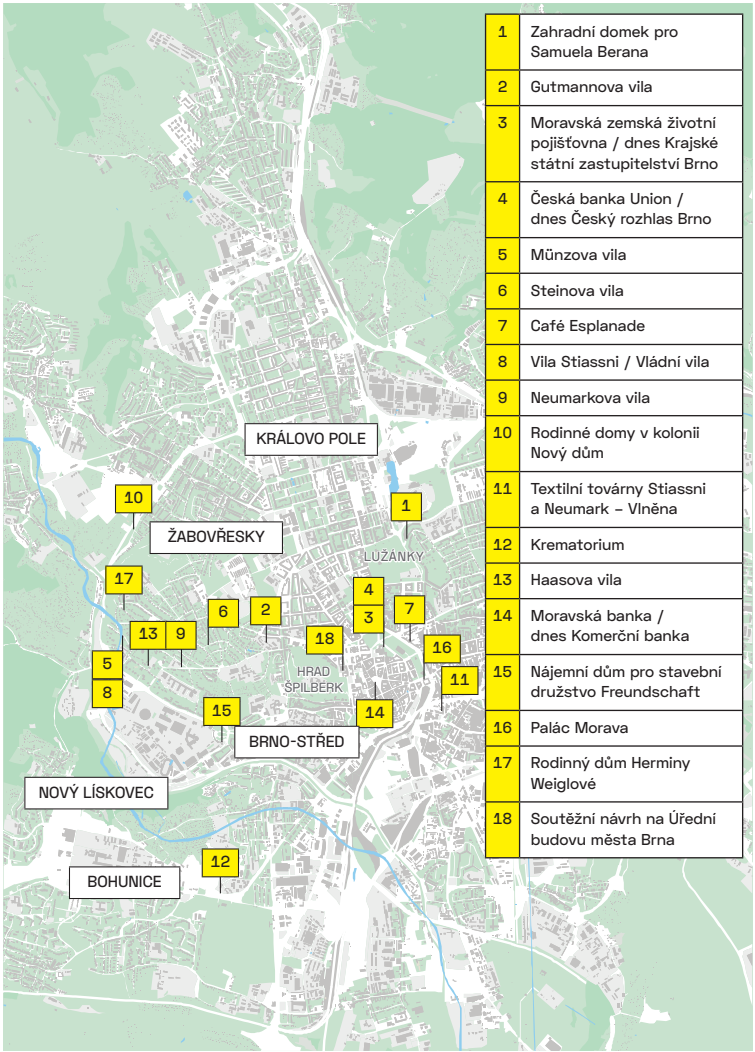

BRNĚNSKÝ ARCHITEKTONICKÝ MANUÁL (BAM): PRŮVODCE ARCHITEKTUROU 1918–1989

Brněnský architektonický manuál (BAM) je projekt zaměřený na popularizaci architektury a její prezentaci v ulicích města. Na internetových stránkách je pro odborníky i laiky zpřístupněna databáze architektonických objektů. V podobě krátkých textů a audionahrávek ke stažení je zde zachycena stručná historie staveb, okolností jejich vzniku, životní osudy majitelů a majitelů, stejně jako architektů i architektů. K získání informací slouží značení

na chodníku, které obsahuje kód stavby a webové stránky. Tak lze jednoduše, pomocí chytrých telefonů, získat informace o objektu nebo si poslechnout jeho příběh přímo v ulicích Brna. Procházky městem mají i tištěnou podobu v mapové brožůře a knižním průvodci. Dosud bylo komplexně zpracováno období mezi světovými válkami. Nyní je v procesu realizace éra poválečná, tedy doba tzv. státního socialismu ukončená sametovou revolucí v roce 1989.

www.bam.brno.cz

ZAHRADNÍ DOMEK PRO SAMUELA BERANA
1919–1920
DROBNÉHO 1820/28C

Po návratu z vídeňských studií do Brna získal Wiesner zakázku na stavbu letního dřevěného domku pro továrníka a předsedu brněnské židovské obce Samuela Berana a jeho ženu Hermínu. Domek stojí v zahradě vily objednavatelů v Drobného ulici a jeho historizující tvarosloví vychází z použití stavební technologie tradičních dřevěných staveb. Uspořádání vnitřních

prostor však architekt Wiesner již koncipoval v duchu moderních dispozičních požadavků. V přízemí domku se nachází obytná hala s krbem, posezením a hudebním koutkem, odkud je přístupný sklípek a také obytné patro rodiny a personálu. Ložnice vedou na dřevěnou pavlač, která obepíná stavbu ze tří stran a je chráněna přetaženou stanovou šindelovou střechou. Stavba se až na menší zásahy v interiérech dochovala dodnes v původním stavu a je ve vlastnictví Ústavu geoniky Akademie věd České republiky.

MORAVSKÁ ZEMSKÁ ŽIVOTNÍ POJIŠŤOVNA
/DNES KRAJSKÉ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ
BRNO
1921–1922
MOZARTOVA 18/3

V letech 1921–25 byla podle návrhu E. Wiesnera zastavěna proluka po bývalém jezuitském klášteře v centru Brna. Mezi ulicemi Mozartova a Beethovenova vznikla dvojice staveb uzavírající nedokončený blok a citlivě reagující na sousedství barokního kostela a justičního paláce. Symetrická

fasáda čtyřpodlažní stavby Moravské zemské životní pojišťovny s centrálním portálem je tradičně rozvržena na vysoký přízemní kamenný sokl, tělo stavby s liniemi okenních os a výraznou korunní římsu. Ta je zdůrazněna balustrádou, jež tvoří zábradlí unikátní střešní zahrady. Standardně řešená dispozice je tvořena třemi traktů s širokou středovou chodbou a kancelářemi. Důraz na použití kvalitních a vizuálně zajímavých materiálů doplňují historizující dórské pilastry vstupní haly. Dnes sídlí v budově Krajské státní zastupitelství.

MÜNZOVA VILA
1924–1926
HROZNOVÁ 86/19

Vila pro ředitele České banky Union E. Münze je první z řady domů na písáreckém úbočí, které navrhnul Wiesner pro zámožné židovské objednavatele. Již zde použil rozdělení dispozice domu na dvě křídla s rozdílnou funkční náplní. Dům je postaven na půdorysu L v jižně svažité zahradě. Hmotu stavby je redukována na soubor tří jednoduchých kvádrů kopírující topografii svahu. Vstupní

nádvoří je vymezeno provozním zázeminím a obslužným křídlem, obytné místnosti jsou orientovány do zahrady. V suterénu se nacházely místnosti pro personál, v přízemí a prvním patře prostory rodiny, druhé patro bylo vyhrazeno hostinským pokojům a rozlehlé střešní terase. E. Münz v r. 1940 zemřel, jeho manželka byla deportována do Osvětimi a vilu převzal nacistický Vystěhovalecký fond pro Čechy a Moravu. Po válce byla znárodněna. Současný majitel nechal vilu r. 2014 zrekonstruovat podle návrhu ateliéru RAW.

GUTMANNOVA VILA
1919–1922
ÚDOLNÍ 375/58

Dům pro rodinu průmyslníka W. Gutman na byl první Wiesnerovou větší zakázkou po návratu ze studií. Na rohové parcele v ulicích Údolní a Bratří Čapků vznikla první puristicky koncipovaná stavba v Brně. Fasády domu jsou členěny pouze keramickými šambránami oken a vchodu. Natočení vstupního symetrického průčelí do nároží urbanisticky dotváří spojení dvou ulic

a zároveň umožňuje přísun jižního světla do hlavních obytných místností. Byty rodiny, které zabíraly i celé podlaží, byly rozděleny středovou chodbou na tři trakty. Na sever byly orientovány obslužné místnosti a schodiště s jedním z prvních průběžných schodišťových oken v Brně. W. Gutmann prodal dům F. Redlichovi, za okupace mu však byl zabaven a v roce 1946 znárodněn na základě Benešových dekretů. V roce 1953 dům získal do správy Bytový podnik města Brna, dnes jsou byty v soukromém vlastnictví obyvatel.

**ČESKÁ BANKA UNION/
DNES ČESKÝ ROZHLAS BRNO**
1921–1925
BEETHOVENOVA 25/4

Druhou stavbou v proluce po bývalém jezuitském klášteře v ulici Beethovenově byla budova České banky Union. Vertikální hmota uličního průčelí stavby zdůrazněná průběžným schodišťovým oknem je rovnocenným partnerem mohutné věži vedlejšího jezuitského kostela, na niž opticky navazuje i výrazným travertinovým dvoupatrovým

soklem. Symetrickost fasády tvořenou hlubokým ostěním hlavního vstupu a osou trojitých oken narušuje odstupňované poslední patro – původně se střešní zahradou, jež uchvátla i Le Corbusiera, který navštívil Brno r. 1925. Použití železobetonového skeletu umožnilo značnou variabilitu dispozice. Přízemí bylo využito pro reprezentativní halu s přepážkami, obloženou mramorem, v suterénu se nacházel archiv a trezory a v patrech vznikly kanceláře. V budově sídlí od roku 1950 Český rozhlas Brno, jenž si interiéry značně upravil.

STEINOVA VILA
1925–1926
BARVIČOVA 23/25

Tradičnější polohu Wiesnerovy tvorby představuje střídmě pojatá vila pro ředitele Telefonní a elektrické společnosti v Brně L. Steina z r. 1925. Dům s výraznou kýlovou střechou stojí na jižním svažitém pozemku a je otočen provozním zázeminím do ulice. Uliční průčelí je dvoupodlažní, hlavní vchod lemovaný travertinem je umístěn v přízemním rizalitu. Vchází se jím do původně

společensky koncipovaných prostor v přízemí. Odtud vede točité schodiště do patra, kde se nacházely ložnice manželů Steinových a jejich dětí. Ze zahrady je přístupné suterénní podlaží s technickým zázeminím, sklepem a garáží. Na počátku války Steinovi emigrovali kvůli nacistické hrozbě, dům byl poté zabrán a v roce 1943 prodán zemskému viceprezidentu a policejnímu řediteli K. Schwabemu. Roku 1945 byla vila znárodněna. Dnes se v ní nacházejí byty a kancelářské prostory.

CAFÉ ESPLANADE
1925–1927
ROOSEVELTOVA

Jednu z nejvelkolepějších brněnských kaváren navrhl Wiesner pro A. Strompfa. Nacházela se v suterénu, přízemí a prvním patře nárožního domu, k němuž Wiesner ve dvoře přistavěl dvoupatrový sál s prosklenou střechou. Navenek hranatá hmota sálu udivovala elipsovitým vnitřním půdorysem s válcovými nikami a lodžii. Prostor, který umocňovala oválná galerie protínající

elipsu sálu, byl prosvětlen kupolí světlíku. Dvě nadzemní patra v uliční fasádě opticky spojovala zavěšená prosklená stěna s ocelovými dovnitř vtaženými pilíři, jež umožňovaly prosklení velkých ploch. Zázemí kavárny tvořila otevřená kuchyně zásobovaná pomocí příručních výtahů zákusky ze suterénní výroby. Ke stálým hostům patřil společně s dalšími brněnskými židovskými architekty i E. Wiesner. Během bombardování Brna v roce 1944 byl celý domovní blok poškozen a pak zcela zbořen při stavbě Janáčkova divadla v 60. letech.

NEUMARKOVA VILA
1928–29
VINAŘSKÁ 240/38

Textilní průmyslník a britský honorární konzul W. V. Neumark si kromě přestavby továrny v Přízově ulici nechal od architekta Wiesnera postavit také vilu v ulici Vinařské. Formální jednoduchost stavby je oživena použitím cihlové barvy fasády, která je navíc akcentována bílými nátery oken, okeních šambrán, mříží a zábradlí. Hlavní vstup do domu se nachází ve středu obytného

křídla, kde byly jako obvykle v přízemí umístěny společenské místnosti, v patře pak soukromé pokoje rodiny. Obytné místnosti se nacházely i ve druhém patře s velkou střešní terasou. V interiéru se dochovaly některé technické detaily, např. kuchyňský výtah nebo kotel ústředního topení, dále zařízení koupelny, vestavěné skříně, parketové podlahy, dřevěné obložení a zásuvná okna. Dům byl do roku 1980 majetkem rodiny Neumarkovy, potom přešel do vlastnictví čs. státu. Dnes jsou ve vile tři samostatné byty v soukromém vlastnictví.

TEXTILNÍ TOVÁRNA STIASNI
A NEUMARK – VLNĚNA
PŘÍZOVA

V ulicích Přízova a Dornych se za první republiky nacházely textilní továrny židovských průmyslníků Stiasni a Neumark. A. Stiasni vlastnil společně s bratrem továrnu na vlněné zboží v ulici Přízova č. 3, kde architekt Wiesner zřejmě prováděl od konce 20. let i dílčí úpravy a dostavby některých továrních budov. Po zabavení židovského majetku Stiasných zakoupil

továrnu r. 1941 německý továrník J. Kunert. Jím objednané úpravy interiérů správní budovy od E. Škardy však zřejmě nebyly zrealizovány. Po druhé světové válce byly továrny znárodněny a později sloučeny do n. p. Vlněna. Výroba byla ukončena roku 1997 a budovy postupně rozprodány. Dnes je vlastníkem komplexu developerská společnost, která v roce 2016 zahájila demolici objektů (kromě správní budovy na Přízově č. 1 z r. 1867 od J. Arnolda), na jejichž místě již vzniká nová administrativní a bytová zástavba.

VILA STIASNI / VLÁDNÍ VILA
1927–1929
HROZNOVÁ 82/14

Vilu na rozsáhlém pozemku navrhl Wiesner pro textilního továrníka A. Stiasného a jeho ženu Hermine. Její stupňovitá hmota, spojující progresivní architektonickou koncepci s měšťanskou tradicí, je tvořena dvěma kvádry na půdorysu písmene L a usazena ve svažité zahradě. Jádrem obytného křídla je galerie se schodištěm vedoucím do ložnic rodiny v patře, z přízemí jsou

přístupné společenské místnosti. Do dvora je orientováno provozní zázemí, do zahrady vedou obytné pokoje s navazující terasou. Historizující interiéry navrhl F. Wilfert z Vídne. V r. 1939 byla vila zabavena a po válce přešla pod národní správu. Od roku 1952 ji KNV využíval k reprezentačním účelům a podle návrhů K. Fuchse a A. Jeřábkové byl upraven interiér. Po r. 1989 získala vilu firma Fair Travel Brno. Nyní dům spravuje NPÚ, po rekonstrukci r. 2014 byl zpřístupněn a vzniklo zde Metodické centrum moderní architektury.

RODINNÉ DOMY V KOLONII NOVÝ DŮM
1928–1929
BRÁFOVA 1006, 1007/109, 111

Wiesnerův dvojdům v experimentální kolonii Nový dům vychází z principu řadových domů. Mírné posunutí a vzájemné zrcadlení obou obytných jednotek vytváří originální řešení s vchody do objektů na protilehlých stranách. Zákoutí posunutých kubusů vymezuje prostor pro nástupní terasu s přílehlým venkovním schodištěm. Na hlavní vstup v prvním patře navazuje

hala, obývací pokoj a kuchyně, ve druhém patře jsou umístěny tři ložnice a koupelna. Přízemní podlaží ukrývá technické zázemí, komory a sklepy. Ernst Wiesner dokázal vytvořit i v omezeném měřítku příjemný obytný prostor. O tom svědčí fakt, že jeho domy se prodaly jako jedny z prvních a do dnešní doby se zachovaly bez větších stavebních zásahů. Výraznější změnou jsou pouze přízemní přístavby garáží u vchodů obou domů, jejichž střechy jsou využity jako terasy.

KREMATORIUM
1925–1930
JIHLAVSKÁ 756/1

V r. 1925 vyzval brněnský magistrát architekty A. Blažka, V. Škárů, P. Janáka a E. Wiesnera, aby navrhli novou budovu krematoria na Ústředním hřbitově v Brně. Soutěžní komisi se zalibil Wiesnerův alternativní návrh s umístěním stavby do vyšší polohy nad hřbitovem u Jihlavské ulice. Podle Wiesnera nemělo jít při stavbě moderní budovy krematoria pouze o splnění

funkčních náležitostí a použití inovativních technických prostředků. Střešní koruna ze štíhlých hrotitých pilířů, jazyk stupňovitého schodiště i umístění stavby na monumentální terase zajišťují také emotivní zážitek. Hlavní obřadní sál je osvětlen nebeskými průhledy a dominuje mu černý mramorový katafalk. Po skončení obřadu se s rakví vydá na poslední vadou majitelky, která chtěla omezit použití schodišť v domě. Obytný prostor je tedy situován do jediného podlaží. Dům má půdorys se dvěma křídly do tvaru písmene L. V suterénním

HAASOVA VILA
1928–30
LIŘOVSKÁ 248/43

V ulici Liřové v brněnských Pisárkách byla postavena vila pro generálního ředitele Anglo-československé banky G. Haase. Hmota domu je organizovaná kolem vstupního nádvoří vymezeného obšluným křídlem a hlavní obytnou částí. Četné terasy s elegantním zábradlím vytvářejí nautický vzhled stavby ozvláštněné travertinovými okenními šambránami a původně

šedomodrým odstínem fasády. Z původního vybavení obývacího pokoje a jídelny se zachoval pouze krb. Dekoratívní trámový strop ani geometricky pojatá parketová podlaha se nedochovaly. Obslužné prostory byly oproti tomu vybaveny nejmodernějším technickým zařízením. Rodina Haasova musela v r. 1939 dům opustit. R. 1948 byla vila znárodněna, v r. 1955 se stal jejím vlastníkem čs. stát a poté domovní správa MNV. Dům byl rozdělen na několik bytů, které jsou nyní v soukromém vlastnictví.

NÁJEMNÍ DŮM PRO STAVEBNÍ DRUŽSTVO FREUNDSCHAFT
1930–1931
RYBÁŘSKÁ 575/10

Pro stavební družstvo Freundschaft navrhl Wiesner malobytový pavlačový dům v ulici Rybářské. Jde o jeho jediný příspěvek k tematice minimálních bytů a sociálního bydlení vůbec. Nárožní stavba, která navazuje na tradici brněnských pavlačových domů, je řešena s obvyklou wiesnerovskou praktičností, racionalismem a elegancí. Na

pavlač jsou orientovány pouze vstupy do bytů a okna koupelen, kterými byla již vybavena každá jednotka, dvoupokojové byty z úsporných důvodů obsahovaly dnes běžnou obytnou kuchyni. Nejzajímavější je řešení samotných pavlačí. Jejich elegantně zakřivené horizontály protíná v koutě domu válcovitá hmota působivého točitého schodiště. Pozoruhodné je, že tento sedmipodlažní obytný dům nebyl kvůli maximální úspornosti původně vybaven výtahem, který byl tehdy již samozřejmou součástí nově vznikajících nájemních domů.

RODINNÝ DŮM HERMINY WEIGLOVÉ
1934
KALVODOVA 102/2

Poslední z Wiesnerových vil na pisáreckém úbočí s výraznou červenou omítkou a bílými okenicemi byla postavena pro Herminu Weiglovou. Její horizontální pojetí bylo do značné míry dáno srdeční vadou majitelky, která chtěla omezit použití schodišť v domě. Obytný prostor je tedy situován do jediného podlaží. Dům má půdorys se dvěma křídly do tvaru písmene L. V suterénním

soklu částečně zapuštěném do terénu se nacházel byt domovníka a garáž, do severního nádvoří jsou orientovány přízemní prostory vstupní haly, obslužné místnosti a pokoj služky. Obývací prostor s podélnou terasou vede na slunečnou jižní stranu, ložnice se nacházejí v jihovýchodním traktu. Vila byla Hermině Weiglové kvůli židovskému původu za okupace zabavena a stala se majetkem Velkoněmecké říše. V roce 1946 byl objekt znárodněn, v padesátých letech jej koupili dva vlastníci, od jejich dědiců pak dnešní majitelé.

MORAVSKÁ BANKA / DNEŠNÍ KOMERČNÍ BANKA
1928–1930
NÁMĚSTÍ SVOBODY 92/21

V r. 1928 dala Moravská banka podnět ke vzniku budovy, jež dodnes výrazně ovlivňuje podobu nám. Svobody. V soutěži zvítězil návrh E. Wiesnera a B. Fuchse. Budova je ojedinělá zejména po stránce konstrukční, obě fasády (do nám. Svobody i ul. Veselé) jsou zavěšeny na předsažených stropních deskách, nosné pilíře železobetonového

skeletu jsou tedy vtaženy do interiéru. Výsledkem je vzdušná fasáda členěná pouze vertikálami závěsného systému a horizontálními oken s opaxitovými parapetními deskami. Hala s přepážkami je umístěna v prvním patře a zastřešena luxferami. Vstupní hala se schodištěm i železobetonové pilíře v interiérech jsou obloženy bílým mramorem. Původní bankovní přepážky ani většina vybavení se nedochovala. Budova banky je dodnes důležitou součástí veřejného prostoru díky pasáži s obchody a restauracemi.

PALÁC MORAVA
1926–1933
DIVADELNÍ 603/1, 3, BENEŠOVA 603/4

Na místě dnešního Paláce Morava se původně nacházel tzv. Doretův dvůr s přílehlou budovou varieté. Tu r. 1926 koupila H. Stiasni s cílem vybudovat obchodní a nájemní dům podle návrhu E. Wiesnera. V r. 1928 stavbu prodala Moravské zemské životní pojišťovně. Její rastr železobetonové konstrukce vyplněný rezným zdívkem opisuje křivku ul. Benešovy a láme se do

ul. Divadelní, kde je prolomením dosaženo jižního prosvětlení horních bytů. Dvoupatrový prosklený sokl obsahoval v přízemí obchody, v patře kanceláře a kavárnu, v suterénu vzniklo varieté a kinosál. V r. 1935 se Moravská zemská životní pojišťovna rozhodla přestavět i budovu sousedního Doretova dvora. Podle Wiesnerova návrhu byly oba domy sjednoceny: reprezentativní sídlo pojišťovny s travertinem obloženými nárožními a mohutným vstupním portálem navázalo cihlovou fasádou na již stojící polyfunkční dům.

TEXTILNÍ TOVÁRNA STIASNI
A NEUMARK – VLNĚNA
PŘÍZOVA

V ulicích Přízova a Dornych se za první republiky nacházely textilní továrny židovských průmyslníků Stiasni a Neumark. A. Stiasni vlastnil společně s bratrem továrnu na vlněné zboží v ulici Přízova č. 3, kde architekt Wiesner zřejmě prováděl od konce 20. let i dílčí úpravy a dostavby některých továrních budov. Po zabavení židovského majetku Stiasných zakoupil

továrnu r. 1941 německý továrník J. Kunert. Jím objednané úpravy interiérů správní budovy od E. Škardy však zřejmě nebyly zrealizovány. Po druhé světové válce byly továrny znárodněny a později sloučeny do n. p. Vlněna. Výroba byla ukončena roku 1997 a budovy postupně rozprodány. Dnes je vlastníkem komplexu developerská společnost, která v roce 2016 zahájila demolici objektů (kromě správní budovy na Přízově č. 1 z r. 1867 od J. Arnolda), na jejichž místě již vzniká nová administrativní a bytová zástavba.

KREMATORIUM
1925–1930
JIHLAVSKÁ 756/1

V r. 1925 vyzval brněnský magistrát architekty A. Blažka, V. Škárů, P. Janáka a E. Wiesnera, aby navrhli novou budovu krematoria na Ústředním hřbitově v Brně. Soutěžní komisi se zalibil Wiesnerův alternativní návrh s umístěním stavby do vyšší polohy nad hřbitovem u Jihlavské ulice. Podle Wiesnera nemělo jít při stavbě moderní budovy krematoria pouze o splnění

funkčních náležitostí a použití inovativních technických prostředků. Střešní koruna ze štíhlých hrotitých pilířů, jazyk stupňovitého schodiště i umístění stavby na monumentální terase zajišťují také emotivní zážitek. Hlavní obřadní sál je osvětlen nebeskými průhledy a dominuje mu černý mramorový katafalk. Po skončení obřadu se s rakví vydá na poslední vadou majitelky, která chtěla omezit použití schodišť v domě. Obytný prostor je tedy situován do jediného podlaží. Dům má půdorys se dvěma křídly do tvaru písmene L. V suterénním

RODINNÝ DŮM HERMINY WEIGLOVÉ
1934
KALVODOVA 102/2

Poslední z Wiesnerových vil na pisáreckém úbočí s výraznou červenou omítkou a bílými okenicemi byla postavena pro Herminu Weiglovou. Její horizontální pojetí bylo do značné míry dáno srdeční vadou majitelky, která chtěla omezit použití schodišť v domě. Obytný prostor je tedy situován do jediného podlaží. Dům má půdorys se dvěma křídly do tvaru písmene L. V suterénním

soklu částečně zapuštěném do terénu se nacházel byt domovníka a garáž, do severního nádvoří jsou orientovány přízemní prostory vstupní haly, obslužné místnosti a pokoj služky. Obývací prostor s podélnou terasou vede na slunečnou jižní stranu, ložnice se nacházejí v jihovýchodním traktu. Vila byla Hermině Weiglové kvůli židovskému původu za okupace zabavena a stala se majetkem Velkoněmecké říše. V roce 1946 byl objekt znárodněn, v padesátých letech jej koupili dva vlastníci, od jejich dědiců pak dnešní majitelé.

SOUTĚŽNÍ NÁVRH NA ÚŘEDNÍ BUDOVU MĚSTA BRNA
1932
HUSOVA

Na počátku 30. let se představitelé města rozhodli rozšířit prostory úřadoven a k Nové radnici přistavět další objekt. R. 1932 byla vyhlášena soutěž na úřední budovu na místě dnešního hotelu International. Realizaci nakonec porota svěřila Babánkovi, Fuchsovi, Wiesnerovi a Kumpoštovi. Projektování bylo však poznamenáno spory mezi

architekty i s představiteli města, kteří svoje požadavky neustále měnili. Návrhy zobrazují šestipodlažní budovu s převýšeným devítipatrovým vstupním rizalitem a volným přízemím na sloupech. Projevu se zde Le Corbusierův raný brutalismus, patrný ve velkorysých pracích s hmotou, i modernistické pojetí otevřených půdorysů. Plány stavby nebyly dokončeny do začátku 2. sv. války, poté se cesty architektů rozešly a ambice magistrátu na stavbu budovy utichly. Místo ní zde v roce 1962 vznikl hotel International.

BRNĚNSKO

destinační společnost

jihořavský kraj

foto: Barbora a Karel Ponešovi (BAM),
Vila Stiassni – NPÚ, Filip Šlapal,
historické fotografie: Muzeum města Brna

text: Petra Hlaváčková, BAM

Věnováno Lence Kudělkové, dlouholeté
badatelce Wiesnerova díla.

TIC BRNO, p.o. finančně podporuje
statutární město Brno.

Realizováno ve spolupráci s DMO Brněnsko
za přispění prostředků státního rozpočtu
České republiky z programu Ministerstva
pro místní rozvoj a Jihomoravského kraje.

2020

www.destinace-brnensko.cz

www.ticbrno.cz

www.gotobrna.cz

